

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **R. Š.**, trvale bytem P., nyní bytem B., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 8.4.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 16.2.2015 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 16.2.2015 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 24.11.2014 se **z r u š u j í** pro vady řízení a věc se **v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou k výzvě soudu doplněnou žalobou s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně domáhala *přezkoumání rozhodnutí* žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ, ze dne 16.2.2015 č.j. X, jímž žalovaná *zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 24.11.2014* o zamítnutí žádosti žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 6.11.2014 není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 30%. V odůvodnění *rozhodnutí ze dne 16.2.2015* žalovaná mimo jiné zdůraznila, že bylo zjištěno novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 12.2.2015, že žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav omezující smyslové schopnosti a mající vliv na pokles

pracovní schopnosti, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VIII, oddíl A, položce 6) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., *o posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která byla navýšena o 10% dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky s přihlédnutím k dalším zdravotním potížím, takže celkem činí 30%.

Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť ani při novém posouzení zdravotního stavu nevycházel lékař ČSSZ z lékařské zprávy z revmatologie a také uvedla, že její postižení sluchu souvisí s onemocněním páteře. Závěrem požadovala komplexní přezkoumání zdravotního stavu i zrušení rozhodnutí.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě ze dne 6.11.2014 i ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 12.2.2015 ČSSZ pracoviště Plzeň soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, když rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VIII, odd. A, položce 6) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která byla navýšena o 10% dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky s přihlédnutím k dalšímu postižení zdravotního stavu, takže celkem činí 30%.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 9.6.2015 navrhla k důkazu vypracování posudku Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** nebo **komise**) a rozhodnutí ponechala na úvaze soudu dle závěru posudku. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 16.2.2015 bylo žalobkyni doručeno dne 19.2.2015.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění). Z tohoto důvodu požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 5.11.2015 za přítomnosti odborného lékaře z oboru psychiatrie, žalobkyně nebyla přítomna. Z obsahu tohoto posudku soud zejména zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, ale nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. PK MPSV uvedla, že není v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-město ani s posudkovým hodnocením námitkového řízení a konstatovala, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je somatoformní porucha se středně těžkým funkčním postižením a míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena 35% podle kapitoly V, položky 5c) přílohy vyhlášky, neboť se

jedná se o středně těžké funkční postižení, značně snížená úroveň sociálního fungování, výkon některých denních aktivit značně omezen. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu (*středně těžká percepční porucha sluchu s tinnitem*) se dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10%, takže celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti činí 45%. Datum vzniku invalidity stanoveno dnem psychiatrického vyšetření 16.9.2014 a vzhledem k charakteru postižení nebyl stanoven termín KLP (*kontrolní lékařská prohlídka*). Závěrem komise uvedla, že žalobkyně není schopna práce psychicky náročné, ve vynuceném tempu, v úkolu, na noční směny, práce s nároky na sluch, ani práce fyzicky náročné, s dlouhodobým stáním; je schopna lehčí práce, bez nároku na sluch a práce s dodržением výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 31 odst. 2, odst. 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění a důchodového zabezpečení *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení

žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 16.2.2015*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání invalidity z důvodů v ní uvedených.

Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 5.11.2015 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobkyně jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 16.9.2014*, proto je **žaloba podaná důvodně**, a **soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 16.2.2015 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 24.11.2014 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení** (výrok I. rozsudku) **pro vady řízení** (§ 78 odst. 1, 3 - 4 s.ř.s.) **spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně**, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně odpovídá prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu pracovní schopnosti činí celkem 45%. Předmětný nedostatek byl způsoben při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-město i v námitkovém řízení – pracoviště Plzeň (přiznáno 30% míry poklesu).

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je invalidní od 16.9.2014 pro invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 34/2015-52 ze dne 22.12.2015, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění invalidity prvního stupně žalobkyně již na základě posouzení zdravotního stavu před OSSZ Plzeň-město či v řízení o námitkách.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení.

Soud ještě podotýká, že žalobkyně v průběhu soudního řízení změnila místo pobytu/bydliště, avšak soud o této skutečnosti neinformovala, tudíž soud byl nakonec nucen pátrat po jejím pobytu a tím se i protáhlo soudní řízení.

Poučení : **Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.**

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je

posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 22. prosince 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně